

Een verhaal van één op de zeven

Adventscampagne Welzijnszorg voortaan onder noemer *Samen tegen armoede*

- ▶ Samen tegen armoede wil een breder publiek bereiken
- ▶ Welzijnszorg koppelt politieke dossiers los van de campagne
- ▶ Christelijke identiteit vormgeven is blijvende opdracht

Christof BOUWERAERTS

Traditiegetrouw voert de christelijk geïnspireerde armoedeorganisatie Welzijnszorg tijdens de komende advent campagne tegen armoede in eigen land. Dit jaar gooit ze het echter over een andere boeg. Zo vragen Welzijnszorg en haar partners, waaronder de vakbond ACV, de Christelijke Mutualiteit, seniorenverenigingen OKRA en Federale Onafhankelijke Senioren, het Minderhedenforum en het Netwerk tegen Armoede, aandacht voor dat prangende maatschappelijke probleem onder de noemer *Samen tegen armoede*.

„Daarmee kiezen we bewust voor een terugkerende slogan”, legt campagneverantwoordelijke Vanessa Lelon van Welzijnszorg uit. „Tot nog toe kwamen we jaarlijks met een andere slogan op de proppen, zoals in 2015 *Een toekomst zonder armoede*. Met de nieuwe aanpak volgen we het voorbeeld van de alom bekende actie Kom op tegen Kanker. In dat geval bundelde de Vlaamse Liga tegen Kanker alle activiteiten onder één en dezelfde noemer, Kom op tegen Kanker. Aldus keert de slogan elk jaar terug en weet het publiek meteen waarover het gaat.”

Aan de keuze voor een nieuwe naam ging een reflectieproces van twee jaar vooraf. „We voelden de nood een breder publiek te bereiken scherp aan”, zegt Lelon. „Nog steeds kunnen we rekenen op onze eigen enthousiaste achterban in parochies, socioculturele bewegingen en scholen. Toch slagen we er te weinig in onder de vlag Welzijnszorg ook andere mensen te bereiken. Samen met onze achterban maken we daar nu werk van.”

Die achterban werd actief betrokken bij het reflectieproces. „Allereerst betrokken we onze beroepskrachten erbij”, vertelt Vanessa Lelon. „De nieuwe slogan kwam er echter na een rondvraag bij al onze medewerkers over hoe zij aankijken tegen de vernieuwing. Eens beslist, informeerden we hen geregeld over de verdere uitwerking van de nieuwe huisstijl. Met de startavonden van de campagne in het vooruitzicht herinnerden we hen aan de nieuwe aanpak.”

Welijnszorg betrokken achterban bij uitwerking nieuwe aanpak

Om haar doelstellingen te bereiken, pakt Welzijnszorg haar campagne ook inhoudelijk anders aan. „Politieke eisen laten we voortaan achterwege”, zegt Vanessa Lelon. „Dat maakt de boodschap hopelijk meer verteerbaar. Dit jaar zetten we dan ook bovenal in op algemene bewustmaking. Onze campagne stelt scherp op het feit dat één Belg op de zeven in armoede leeft. De campagnefiguren zijn zeven personen die met armoede te maken kregen, maar van wie

je dat niet meteen zou verwachten.”

Niettemin wil de armoedeorganisatie onverminderd blijven wegen op het beleid. „Onze politieke werking maken we echter los van de campagne *Samen tegen armoede* en voeren we rechtstreeks in naam van Welzijnszorg”, legt Lelon uit. „Daardoor zijn we niet langer gebonden aan één periode en kunnen we vlugger inspelen op de politieke actualiteit. Vanaf 2017 breiden we ons aantal politieke dossiers dan ook uit van één naar drie per jaar.”

Ook de band met de advent evenals de christelijke inspiratie blijven behouden. „Verbreden betekent niet dat we onze identiteit willen wegmoffelen”, zegt Vanessa Lelon. „In onze samenleving is de christelijke inspiratie echter niet langer vanzelfsprekend. Door onze band met de christelijke zuil krijgen we bijvoorbeeld nooit de toelating campagne te voeren in treinstations van de NMBS. Onze eigen achterban wordt bovendien almaar meer divers. Zo werken we in Oost-Vlaanderen steeds vaker samen met hogescholen en weegt in West-Vlaanderen de band met de parochies sterker door. De voorbije jaren dachten we dan ook na over onze identiteit. Daarbij kwam solidariteit als basisprincipe van onze werking naar voren. Daarnaast zetten we almaar meer in op doelgerichte communicatie. Zo kunnen we ook de groepen die parochiaal verankerd blijven op maat ondersteunen.”

Meer informatie vindt u op www.samentegenarmoede.be.

Reageren op dit artikel? Dat kan op lezersbrieven@kerknet.be

Naast parochies en bewegingen is Welzijnszorg almaar vaker aanwezig in scholen. © Welzijnszorg

STANDPUNT

Luk VANMAERCKE

Afhankelijkheid

” Valt het u ook op dat er meestal op een negatieve manier over de vergrijzing wordt gesproken? Vaak gaat het over te veel gepensioneerden, te weinig rusthuisbedden, te hoge zorgkosten. Nu zijn al die uitdagingen natuurlijk reëel, maar kunnen we af en toe ook eens toegeven dat de vergrijzing een schitterende prestatie is?

De vergrijzing als prestatie? Welja, we leven langer en we blijven langer actief en gezond. Wie vandaag wordt geboren, mag statistisch verwachten 81 jaar oud te worden. Twintig jaar geleden lag de levensverwachting op 77 jaar, vijftig jaar geleden op een goede 70 jaar, honderd jaar geleden op minder dan 55 jaar. Dat is overigens ongeveer de levensverwachting van iemand die vandaag in Congo wordt geboren.

Onze levensverwachting is dus niet enkel hoger dan voorheen, ze is een pak hoger dan in vele andere landen. Dat moeten we echt beschouwen als een geweldig geschenk. We mogen langer onze ouders, grootouders en zelfs overgrootouders koesteren en we zien onze kleinkinderen en achterkleinkinderen opgroeien.

Leve de vergrijzing dus? Zo eenvoudig is het natuurlijk ook niet. „Het aandeel van de 85-plussers zal tegen 2030 toenemen met maar liefst zeventig procent en wellicht zijn er in 2060 zowaar een miljoen Belgen hoogbejaard”, lezen we in ons *Dossier* over hoogbejaarden (zie bladzijde 10 en 11). Dat vergt een aanpassing van onze samenleving. We investeren meer in de zorgsector, de kost van de pensioenen neemt toe, meer mensen nemen vrijwillig de zorg voor familieleden op zich. De actieven moeten langer werken. Dat is niet leuk, maar zeker niet onoverkomelijk, mits we het goed aanpakken.

Een probleem dat we veel minder in cijfers kunnen uitdrukken, is het gevoel van afhankelijkheid. Uit de getuigenissen in ons *Dossier* blijkt dat vooral hoogbejaarden afhankelijk worden van anderen, vaak hun kinderen. Die kinderen zijn vaak zelf al op pensioen, waardoor ouderen zorgen voor nog ouderen. Het gevoel van afhankelijkheid weegt op mensen. Wie de zorg voor vader of moeder op zich neemt, steekt daar heel wat tijd en energie in. Wie afhankelijk is van zorg, voelt zich daar vaak ongemakkelijk bij. Dat is een gevaarlijk gevoel, want al snel borrelt de vraag op: „Ben ik anderen niet te veel tot last?”

Onze hedendaagse samenleving ligt stevig in de knoop met afhankelijkheid. We zijn verslaafd aan autonomie en zelfbeschikking, aan het gevoel dat we de touwtjes van ons leven stevig in handen hebben. We maken onszelf wijs dat we alle belangrijke keuzes in ons leven volstrekt zelfstandig maken en dat we van niets of niemand afhankelijk zijn.

Nochtans is de realiteit helemaal anders. Het leven ziet er veeleer uit als een curve, in de vorm van een bolhoed. Wanneer we geboren worden, zijn we honderd procent afhankelijk van anderen. Zelf kunnen we niets. Door op te groeien, worden we stapje voor stapje meer afhankelijk. Als volwassenen genieten we van die zelfstandigheid en willen we haar graag vasthouden, liefst levenslang. Dat lukt natuurlijk niet, want met het verstrijken van de jaren worden we opnieuw meer afhankelijk van anderen. Daar hebben we het zo moeilijk mee, dat velen ouderdom beschouwen als een vloek, niet als een zegen.

Oud worden gaat onmiskenbaar gepaard met problemen. Laat ons evenwel nooit de fout maken ouderdom op zichzelf als een probleem te beschouwen. Het leven zelf is ons mooiste geschenk en door de hogere levensverwachting krijgen wij tegenwoordig tien of twintig jaar extra cadeau. Als we daar de waarde niet van willen zien, missen we dan niet de schoonheid van het leven zelf?

Laten we onze angst voor afhankelijkheid overwinnen. We zijn allemaal afhankelijk van elkaar, in elke levensfase. Het enige alternatief is volstrekte eenzaamheid.”

Reageren op dit artikel? Dat kan op lezersbrieven@kerknet.be